

Arcunk, nemzetközi tükörben

IDEA-közgyűlés Budapesten

1997. március 24-27. között Budapesten, a Marczibányi Téri Művelődési Központ épületében került megrendezésre az IDEA, azaz a drámapedagógiai és színházi nevelési szervezetek világszövetségének közgyűlése. A rendezvény magyarországi (budapesti és zsámbéki) szakmai programjának megszervezését a Magyar Drámapedagógiai Társaság mint IDEA-tagszervezet vállalta, pénzügyi alapját azonban jórészt a világszövetség biztosította.

A közgyűlés feladataihoz tartozott a világszervezet aktuális és jövőbeni projektjeinek, elsősorban a Partnership in Arts (partnerkapcsolatok a művészetek terén) program kereteinek kialakítása, illetve az 1998-ban Kenyában megrendezendő világkongresszus előkészítése.

A Magyar Drámapedagógiai Társaság hosszú távú programja szempontjából ez a találkozó két okból is meghatározó jelentőségű volt: még szorosabbra fűzte a magyarországi drámapedagógia kapcsolatát a világ más országaiban működő szervezetekkel és intézményekkel, illetve felvillantotta mindazon értékeket, eredményeket és lehetőségeket, melyeket Magyarország drámapedagógusai és színházi szakemberei a világ számára fel tudtak kínálni.

Az IDEA budapesti közgyűlésén tizenöt országból mintegy harmincöt szakember vett részt. Véleményüket, benyomásait legjobban a találkozót követően hozzánk érkezett leveleik tükrözik, ezért a következőkben ezeket tesszük közzé.

(A közölt levelek nem szemelvények: mindegyik beérkezett levelet közöljük, és a magánjellegű részletek kivételével mindet teljes terjedelmében ismertetjük. Úgy vélem, joggal lehetünk büszkéek arra, hogy bár külföldi barátaink szót ejtenek a hibákról vagy nehézségekről is, az elismerő szavak mégis jelentős túlsúlyban szerepelnek írásaikban.)

← ⇐ ← Az előző oldalon olvasható leveleket közreadta, illetve az IDEA-küldöttgyűlésen a Magyar Drámapedagógiai Társaság képviselőjében részt vett:

Szauder Erik

Beszámoló a közgyűlés óta eltelt időszakban végzett munkáról

VI. Országos Weöres Sándor Gyermekszínjátészó Találkozó

A közgyűlés határozatainak megfelelően meghirdettük a VI. Országos Weöres Sándor Gyermekszínjátészó Találkozót. Felhívásunkat 36 újságban, valamint tévében, rádióban tettük közzé.

A megyei művelődési központok, illetve néhány helyen más művelődési intézmények (Pécsvárad, Mezőhegyes, Fehérgyarmat, Makó, Kecskeméti Ifjúsági Ház stb.) vállalták a találkozó megrendezését.

A megyei találkozók 82 legjobb csoportja jutott el a területi (regionális) döntőkre: Győr, május 17.; Budapest, május 1.; Vác, május 16-17.; Debrecen, május 10-11.; Paks, április 30.; Mezőtúr (Szolnok) május 17-18.

A területi találkozók legjobb csoportjai vesznek majd részt Tatabányán a Jászai Mari Színház – Népház által szervezett országos találkozón 1997. május 30.-június 1. között. Vendégül látunk majd egy gyermekszínjátészó csoportot Kárpátaljaról, Beregszászról, akiket Társaságunk megbízásából Uray György rendező, a Szabad Színjátészásért Egyesület elnöke hívott meg a Kárpátaljai Magyarok Kulturális Fesztiválján, Munkácsra.

A bemutatókat minden fórumon szakmai értékelés követte. Idén tavasszal a Társaság elnöksége összehívott egy ún. *Rendezői Tanácsot* (tagjai: Kiss Tibor, Várhidi Attila, Lukács László, Szóda Sándor, Gabnai Katalin, Kovács Andrásné, Fabulya Lászlóné), akik segítettek egy zsűritagokat ajánló lista összeállításában, ezzel is hozzájárulva ahhoz, hogy a találkozókat követő megbeszélések szakmai-elemző fórumokká és ne „ítélőszékké” váljanak. Az ő tanácsukra visszaállítottuk a csoportok minősítését is, így a megyei fórumokon a fellépők arany, ezüst, vagy bronz minősítést kaphattak.

A Társaság segítséget nyújtott a szervezőknek az oklevelek elkészítésével, valamint gondoskodott arról, hogy a rendező intézmények időben megkapják a beadandó pályázatok felhívásait, illetve a megfelelő űrlapokat, útmutatásokat. Ennek köszönhető, hogy a Nemzeti Kulturális Alap Közművelődési Kollégiuma anyagilag maximálisan támogatta a találkozók megrendezését.

Lehetőséget kívánunk biztosítani azoknak a pedagógusoknak az országos döntőn való részvételre, akik a csoportjukkal nem juthattak el odáig, de tapasztalatszerzés céljából szívesen vennének részt ezen.

Az országos gyermekszínjátszó találkozó döntőjéről őszi számunkban hírt adunk...

IDEA-küldöttgyűlés

Az IDEA, az 52 tagországot számláló világszervezet – mely a színházi neveléssel és drámapedagógiával foglalkozó egyetemek, színművészeti főiskolák és drámatanári szövetségek világhálózata – 1997. március végén Magyarországon tartotta küldöttgyűlését, a Marczibányi Téri Művelődési Központban. A Magyar Drámapedagógiai Társaság elnöksége a művelődési központ munkatársai, a zsámbéki főiskola és a színművészeti főiskola hallgatóinak segítségével bonyolították le a rengeteg munkát igénylő egyhetes programot. Az 52 tagországból 31 főnyi küldöttség vett részt a közgyűlésen. A „magyar nap” záró programjaként a Kerekasztal Színházi Nevelési Központ „Már megint itt van...” c. TIE-foglalkozását, majd a Fóti 3. sz. Általános Iskola „Gilgames” produkcióját tekintették meg a konferencia résztvevői.

Pénzügyek, pályázatok

- A társadalmi szervezeteknek juttatható 1% adó ügyében megtettük a szükséges bírósági intézkedéseket, tagságunkat pedig levéllel kerestük meg kérésünkkel; miszerint szeretnénk ha adójuk 1%-át a Magyar Drámapedagógiai Társaságnak ajánlanák fel.
- Működésünk biztosítására pályázatot nyújtottunk be a **Magyar Országgyűlés Társadalmi Szervezetek Bizottságához**, valamint a **Művelődési és Közoktatási Minisztériumhoz**.
- Közismert, hogy Társaságunk kizárólag pályázati pénzekből és tagdíjakból tartja fenn magát, államilag garantált pénzforrásunk nincs. Az a hír, miszerint valamennyi Társadalmi Szervezetnek az országgyűlési pályázati támogatása várhatóan a tavalyihoz képest 50%-ra csökken, a mi esetünkben tragikus következményekkel járna, tevékenységünket elsorvasztaná. Reménykedünk, hogy pályázatainkból kiderül, hogy a Társaság milyen sokrétű munkát végez, és talán idén is támogatnak majd. A Művelődési és Közoktatási Minisztérium Közművelődési Főosztálya mint fontos művelődési szervezetet, *támogatta* pályázatunkat.
- A **Soros Alapítványtól** szintén pályázati úton sikerült egy fénymásoló vásárlására fedezetet kapni.
- A Drámapedagógiai Magazin 1997-es számainak megjelentetésére is pályáztunk a Művelődési és Közoktatási Minisztériumnál és a Nemzeti Kulturális Alap Közművelődési Kollégiumánál, mindkét kutatórium támogatta a kérésünket.
- Kulturális menedzsment-pályázatunkról (Soros Alapítvány) még nem érkezett hír.

Háttér

Társaságunk önálló irodához jutott a Magyar Művelődési Intézetben, már nem kell megosztani a szobánkat más egyesületekkel (415-ös szoba). Az irodába szekrényeket és polcokat vásároltunk, így a Társaság adminisztrációja, könyvelése, dokumentációja egy helyen van.

NAT – DRÁMA – RÉGIÓK

Tavasszal oktatási „Ad hoc” bizottságot hívtunk létre, azzal a céllal, hogy közösen átgondoljuk, a NAT kapcsán mely régiókban tudjuk a drámapedagógia elterjesztését segíteni, hol működnek sikeresen műhelyek. Örömmel állapítottuk meg, hogy meglehetősen hosszú a működő drámapedagógiai műhelyek listája. (A műhelyek némelyikéről lapunkban részletes tájékoztatót közlünk: azokról, akik többszöri kérésünknek megfelelően információt szolgáltattak eddigi működésükről, illetve a közeljövőre vonatkozó terveikről. Az egyes műhelyekről készült címjegyzék lapunk 44. oldalán olvasható.)

Levelet írtunk az Országos Közoktatási Intézet megbízott főigazgatójának, melyben a drámapedagógusok képzésével kapcsolatban felajánlottuk a Társaság segítségét. Kértük, hogy személyes találkozón beszélhesünk meg a felmerülő problémákat. A találkozó egyelőre nem jött létre...

Újabb levél ment hasonló tartalommal: a Megyei Pedagógiai Intézetek Egyesületének elnökéhez. Várjuk a fejleményeket – **elvárjuk** a fogadókészséget...

dr. Striker Sándor, a Művelődési és Közoktatási Minisztérium főosztályvezetője angol nyelven köszöntötte az IDEA küldöttgyűlésének résztvevőit. Beszédének magyar fordítását közöljük:

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Nemzetközi Drámapedagógiai Társaság (IDEA) budapesti közgyűlésének üdvözléseként kérem engedjék meg, hogy formális szavak helyett megkíséreljem annak összefoglalását, hogy Magyarországon miért tartjuk méltónak és támogatandónak a drámapedagógiát. Kérem javítsanak ki, ha tévednék e rövid összefoglaló során.

A dráma az egyik legősibb művészeti ág, s ha most a klasszikus görög korba tekintünk vissza, Aiszkülosz tragédiája jut az eszünkbe, melyet a perzsákról írt, s a színpadon legyőzött ellenség szempontjából mutatta be a történeteket. Így honfitársainak, az athéniaknak az ellenség tragédiáját kellett megérteniük – a drámapedagógia egyik fontos eleme éppen ez, mivel *segít megérteni másokat*. Hiszen a Perzsákban maguk a színészek is görögök voltak, akiknek – ma úgy mondanánk – kellő empátiával kellett eljátszaniuk az általuk legyőzött ellenség szerepét.

Ugyanakkor a klasszikus esztétika az illúziókeltést helyezte a középpontba, azt a művészt dicsérve, akinek festményén a szőlőszemre – azt valódinak vélvén – rászállt egy madár. Ezzel szemben a dráma nem más, mint maga a valóság, ahol hús-vér színészek élő beszédét hallhatja a színpadról a néző. A dráma a nézőt bevonó személyes érintettség, az itt és most érzetét adja, s így *önmagunkat segít megérteni*.

Am amikor a jelenkorban e két aspektust tanítjuk a dráma segítségével, akkor a dráma több, mint személyes viszonyok összessége, minthogy ez a munka a világirodalom alkotásaira épít, s így arra is lehetőséget nyújt, hogy *másik kultúrákat értsünk meg* más nemzetek irodalma és történelme révén. A résztvevőknek egyszerre kell megtapasztalniuk a hasonlóságokat és a különbségeket, ami bizony igen nehéz, azonban ez esetben nekik maguknak kell bebújniuk a szerepekbe.

Úgy vélem, a fenti jellemzők alapján érthető, hogy miért tartjuk támogatandónak a drámapedagógusok munkáját itt Magyarországon – ahol egyébként a tárgy a Nemzeti Alaptantervben is szerepel. A drámapedagógusok, mint ahogy azt megpróbáltam felvázolni, hidakat építenek az emberek között, valamint az emberek és egymás kulturái között, s minthogy ezt a világ drámairodalmának segítségével is teszik, így egyúttal a múlt és a jelen közé is hidat emelnek. S vajon mi más készíthetne fel jobban a jövőre, mint az önismeret és mások megértése, ha ez egyben a múlt és jelen ismeretével is párosul?

Közismert azonban, hogy a művészet döntő része napjainkban – különösen pedig az a tömegmértű termelés, amelyet művészetként szoktak fogyasztani – változatlanul az illúziókat táplálja. Általában véve az illúziók sokak boldogságához hozzájárulnak, azonban ha ezeket a világról és önmagunkról alakítjuk ki, akkor bizony félre is vezethetnek minket. Remélem, hogy a drámapedagógia a világ és önmagunk félreértése helyett a megértést tudja nyújtani anélkül, hogy álmainkat és illúzióinkat elvenné.

Bízom benne, hogy az Önök tevékenységének főbb pontjait nem értettem félre én magam, és sok sikert kívánva remélem, hogy további támogatókat nyernek meg nagyon emberi, s egy-szersmind kulturális és szociális jelentőségű tevékenységükhöz.

Budapest, 1997. március 26.